

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 450/2018
10.04.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 580/17 од 24.11.2017. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 54/18 од 19.02.2018. године, у седници већа одржаној дана 10.04.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 580/17 од 24.11.2017. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 54/18 од 19.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К бр.580/17 од 24.11.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, а на основу члана 89а КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном ББ у трајању од две године од правноснажности пресуде што подразумева забрану да се окривљени приближава оштећеној на удаљености од 100 метра, приступ у простору око места становања и места рада и забрана даљег узнемиравања оштећене и комуникације са истом у наведеном временском периоду, с тим да се наведена мера може укинути пре протеча времена за које је одређена ако престану разлози због којих је одређена, а време трајања изведене казне затвора не урачунава се у време трајања ове мере. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена ББ, упућена да истакнути имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку, а на основу члана 261. и члана 263. ЗКП, окривљени АА обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док је одређено да ће са осталим трошковима који настану до окончања поступка одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 54/18 од 19.02.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.580/17 од 24.11.2017. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Тадић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1. и члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак Вишем суду у Крагујевцу.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета и наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног АА навођењем као разлога за подношење захтева, битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, само формално означава повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се оне састоје већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима о нападнутим одлукама, наводи да судови нису ценили наводе окривљеног о спорном догађају, да је оштећена у моменту наводног извршења кривичног дела била у тешком алкохолисаном стању од 4,01 промила, што је утврђено у просторијама ПУ Крагујевац, да се иста није јављала

лекару, да цео случај није пријављен, а што је све истакнуто у мишљењу Центра за социјални рад, као и да није ценио исказ сведока ВВ да у спорном догађају није било никаквог насиља већ да се ради о тешком алкохолисаном стању оштећене, при чему судови нису применили одредбу члана 16. ЗКП већ су пресуде засноване на претпостављеној одговорности окривљеног.

Како су дакле, у поднетом захтеву само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено – битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева – на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и на оцену доказа од стране суда – то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић